

SOLUTIONS

Marta nr. (2018)

REDAKTORA
SLEJA

MARCH

ŠAJĀ NUMURĀ

Heyy!

Nu ko, pavasara brīvdienas ir aizvadītas! Mēs ar katru "SOLUTIONS" numuru pietuvojāmies mācību gada noslēgumam, tomēr tas nenozīmē, ka drīkst nolaist rokas. Nekādā gadījumā! It īpaši šobrīd - mūsu divpadsmitajiem šis ir satraukumu pilns eksāmena laiks, kurā ir jāliek lietā visi spēki. Cerēsim uz labiem rezultātiem!

Var jau apgalvot, ka oficiāli esam iesoļojuši pavasarī, lai gan jāatdzīst, ka laika apstākļi ir ļoti mainīgi - te pamostamies pavasarī, te atkal atgriežamies ziemā. Cerams, ka Tev šis mēnesis ir bijis piedzīvojumu bagāts. Mans novēlējums Šopavasar visiem lasītājiem - esiet dzīvespriecīgi, turpiniet sekot līdzi aizraujošākajiem notikumiem izdotajos "SOLUTIONS" numuros!

/Edīte Savickaite/

Liieldienas, Vai zināji?

2. lpp.

Erasmus+

3.-4. lpp.

Misters X, Intervija

5. lpp.

1.aprīlī visā pasaulē simtiem tūkstošu cilvēku atzīmēs Pirmās Liieldienas. Liieldienas - lielākie svētki kristīgajā pasaulē, kad tiek godināta Kristus augšāmcelšanās. Šī diena tiek atzīmēta arī tautas tradīciju garā - ar šūpošanos, olu ripināšanu un dziedāšanu. Savulaik Liieldienas tika svinētas 3 vai 4 dienu garumā, tomēr mūsdienās, pateicoties kristietības ietekmei, tās tiek svinētas 2 dienu garumā. Arī pārējās, ar Liieldienām saistītās dienas ir radušās un ir pakārtotas kristiešu Liieldienu svinēšanas tradīcijām. Liieldienu gaidīšana aizsākas ar Kluso nedēļu (Lielā gavēņa pēdējā nedēļa un nedēļa tieši pirms Liieldienām) – Pūpolsvētdienu, kurai seko Zaļā ceturtdiena (29. marts), Lielā piektdiena (30. marts) un visbeidzot Klusā sestdiena (31.marts), pēc kuras seko Pirmās (1.aprīlis) un Otrās Liieldienas (2.aprīlis), kurās tiek svinēta Jēzus Kristus augšāmcelšanās trešajā dienā pēc krustā sišanas.

Latviešu folklorā rodams daudz un dažādas tradīcijas, ieražas un ticējumi par to, kas jādara Liieldienās, lai labi satiktu ar kaimiņiem un lai mājās valdītu labklājība un pārticība. Liieldienās olas ir jāvēl katrai saimniecei, lai būtu laba satikšana ar saimi un kaimiņiem. Sīpolu mizās krāsotas olas būs dzeltenas vai brūnas, bet brūnums kļūs vēl spilgtāks, ja pie sīpolu mizām pieliek kafijas biezumus, savukārt alkšņu mizas dod brūni iesarkanu krāsu, bērzu lapas, mētras, sūnas dod dzeltenu zaļu, bet rudzu zāle - koši zaļu krāsu. Lai olas būtu raibākas, tās var vārīt krāsainās lupatiņās, vienā var iebērt putrimus, otrā ielikt kādu krāsainu dzīparu un notīt lupatiņu. Citām olām var piefīt bērzu lapiņas, egļu skuju un sūniņas vai mizas. Ar Liieldienu olām saistās arī daudz tautas ticējumu.

Kas Liieldienu olas zags, tas paliks plīks kā Liieldienu ola. Kas Liieldienu olas ēd bez sāls, tas visu vasaru melos. Liieldienās jāēd tikai olas, jo kas daudz gaļas ēd, to visu gadu moka kukaiņi. Ja Liieldienās ēd daudz olu, vistas labi dēj. Nemiers un nesatīcība valda tajās mājās, kur olu čaumalas nesargā un samīn.

Liieldienās ar olām jāiet "kauties" - kuram stiprāka ola, tas ilgāk dzīvos. Pirmajās Liieldienās sitas ar olas tievo galu, Otrajās Liieldienās - ar olas resno galu. Olu mainīšanai un dāvināšanai Liieldienās kalpo kā labvēlības, simpātiju radīšana.

Obligāta prasība Liieldienu rītā ir agrā celšanās, kas garantē možumu un laimi visu gadu. Kurš pirms saules lēkta paspēs nomazgāties skaidrā avota ūdenī, tas visu gadu būs mundrs un jautrs. Mazgāšanās tekošā ūdenī, kas tek pret sauli, ir sava veida šķīstīšanās rituāls, kas palīdz iegūt možumu, gaišu prātu, veselību un skaistumu. Ir arī šāds ticējums - kas Liieldienu rītā pirms saules lēkta apēd 13 dzērveņu ogas, tam būs sārti vaigi.

Tāpat Liieldienās vajag kārtīgi izšūpoties, tad vasarā dunduri, odi un čūskas nekož, būs brangas aitas un gari lini. Šūpuļu kārēji un šūpotāji bija puīši, bet meitas par šūpošanu maksāja vai nu ar olām, vai ar cimdu pāri. Senie latvieši Liieldienām posās un gatavojās īpaši rūpīgi. Cilvēki Liieldienu rītā vilka mugurā tīras, jaunas drēbes.

Lai visiem priecīgas Liieldienas!

Avots, kur ņemti ticējumi. www.delfi.lv/temas/liieldienas/

Anda Brauna

Pūpolsvētdiena- gana sena un miglā tīta kā jebkuri svētki, kur mijās kristiešu un latviešu sendievu tradīcijas. Tā kā Latvijas klimatiskajos apstākļos neaug palmas, bet gan šajā laikā krāšņi zied pūpoli, šī diena ir nosaukta par Pūpolsvētdienu. Palmu jeb Pūpolsvētdiena ievada Kristus ciešanu laika pēdējo nedēļu - Kluso nedēļu, kurā norisinās visi lielie notikumi, proti, Svētā Vakarēdiena iestādīšana Zaļajā ceturtdienā, Kristus krusta nāve Lielajā piektdienā un Kristus augšāmcelšanās Liieldienās. Klusā nedēļa - Lielā gavēņa jeb Kristus ciešanu laika pēdējā nedēļa. Šajā laikā ikviens cilvēks ir aicināts atcerēties 40 dienas, kurās Jēzus tuksnesī lūdza Dievu un gavēja pirms savas publiskās darbības sākšanas, kā arī gatavoties Liieldienām - Jēzus Kristus Augšāmcelšanās svētkiem.

Zaļā ceturtdiena - grūti pateikt, kāpēc tieši "Zaļā". Droši vien tāpēc, ka Zaļā ir cerības krāsa. Kristiešiem visā pasaulē Zaļā ceturtdiena ir Svētā vakarēdiena radīšanas diena, tāpēc ļaudis ar īpašu degsmi iet pie dievgalda. Galvenais Zaļās ceturtdienas notikums ir Jēzus un viņa mācekļu pēdējais mielasts. To tad arī šai dienā svin visa pasaule. Šajā dienā cilvēki necenšas uzsvērt savu lielumu un bezgrēcību - tas ir kluss pārdomu laiks, sevis izvērtēšanas laiks.

Lielā piektdiena - diena, kad Jēzus tiek sist krustā. Jēzus ir apsmiets un nozāķāts, tuvāko draugu nodots. Ar ērkšķu vainagu - jaunās ķēnišķības simbolu - galvā viņš dodas uz Golgātas kalnu, kas atradās mazliet ārpus Jeruzalemes, nesdams savu krustu.

Klusā sestdiena - pati klusākā no visām Klusās nedēļas dienām. Diena, kad mūsu kungs Kristus dusēja kapā. Viņa mācekļi bija bailēs aizbēguši. Kristus kapam aizvelts liels akmens priekšā.

Iegūtā informācija- delfi.lv

Nora K.

Pateicoties iespējai piedalīties projektā Erasmus+ man bija iespēja apmeklēt Itāliju no 4.marta līdz 10.martam. Ar projekta palīdzību bija ne vien iespēja iepazīt Itāliju, bet arī iepazīties ar jauniem draugiem, kā arī tuvāk iepazīties ar Priekules vidusskolas skolēniem, kuri iesaistījušies projektā. Viesojoties Itālijā mani pārsteidza cik itāļi ir viesmīlīgi cilvēki. Visu viesošanās laiku dzīvoju ģimenē, kurā ir mamma, tētis un divas meitas. Jau pirmajā vakarā ģimene mani sagaidīja ar ziediem un vakariņām. Magiones skola, kura mūs projekta ietvaros uzņēma, krasi atšķirās no Priekules vidusskolas, tāpēc bija ļoti interesanti paviesoties viņu skolā. Dēļ Itālijas dabas skatiem vien ir vērts paviesoties Itālijā, jo tik zilas un skaidras debesis pie mums reti, kad var redzēt.

Atvadas bija ļoti grūtas mums visiem, jo grūti bija šķirties ne tikai ar Itālijas ģimenēm, kurās dzīvojām, bet arī no jauniegtajiem draugiem.

Man ir ļoti liels prieks, ka ir iespēja piedalīties projektā erasmus+ ar, kura palīdzību var iegūt jaunu pieredzi! Par to vēlos teikt Lielu paldies skolotājam Zaigai Strelēvičai un Airitai Ešenvaldei.

/Elīna Putniņa/

Arī man bija lieliska iespēja marta sākumā būt Itālijā, kur es atkal ieraudzīju jaunu daļiņu pasaules.

Šis brauciens deva daudz jaunu atmiņu, jaunu draugu un jaunu pieredzi – lidot ar lidmašīnu, kas bija dikti forši.

Šī piedzīvojuma laikā es iepazīnu nedaudz Itāļu kultūras, un to kā viņi pavada savu skolas ikdienu.

Šī bija brīnišķīga nedēļa, kura noteikti ierindojas top foršāko nedēļu sarakstīnā.

Erasmus+ projekts

No 4. marta līdz 10. martam mēs, 11 jaunieši no 7.-10. klasei, devāmies pieredzes apmaiņas braucienā uz Itāliju, Perudzi. Ceļš bija garš un nogurdinošs, taču vēlāk iegūtās emocijas to visu atspēkoja. Nedēļas garumā mēs dzīvojām jaukās itāļu ģimenēs ar kurām komunicējām angliiski. 5 dienu laikā apskatījām Maltas bruņinieku pili un aizsardzības torni, Trasimeno ezeru, makšķerēšanas muzeju, San Feliciano pilsētiņu, pašu Madžioni, kā arī ēdām dažādu veidu pastu, picas un citus tradicionālus itāļu ēdienus. Protams, iepazīnām Itāliju un itāļus, kas izrādījās diezgan draudzīgi. Braucot mājās, nevienam negribējās atstāt ne ģimenes un draugus, ne pašu Itāliju un silto sauli. Šī brauciena laikā mēs ieguvām daudz labu emociju, iepazīnām viens otru un arī skolotājus.

Liels paldies par šo brīnišķīgo iespēju un ar nepacietību gaidām itāļus Latvijā!

/Zane Binfelde/

Pateicoties skolotājām - Zaigai Strelēvičai, Airītai Ešenvaldei, man bija lieliska iespēja piedalīties Erasmus + apmaiņas projektā uz vienu nedēļu Itālijā. Piedalīties gribētāji bija daudz, tādēļ bija jāiztur neliels konkursiņš, lai atlasītu centīgākos. Manuprāt, galvenais ir izdarīt lietas līdz galam un nepadoties pie pirmajām grūtībām- tad gala iznākumam ir jābūt pozitīvam. Svētdien 4. martā kopā ar superīgo projekta komandu, (Zaigu Strelēviču, Airītu Ešenvaldi, Ģirtu Fromani, Elīnu Putniņu, Zani Binfeldi, Janu Matuli, Anastasiju Sļepecu, Rebeku Zīverti, Mārtiņu Melķi, Ēriku Anīti, Miku Kāpiņu, Anniju Pauzeri), no Rīgas lidojām ar Ryanair, uz Milānu. Šis bija mans pirmais lidojums, sajūtas neapprakstāmas! Ieradušies Milānā, ar autobusu braucām līdz dzelzceļa stacijai, pēc tam ar vilcienu uz pilsētu Magioni, kur gala punktā mūs sagaidīja Itāļu ģimenes pie kurām dzīvojām. Katra diena bija jaunu piedzīvojumu pilna. Piedalījāmies dažādās aktivitātēs - sportojām, dziedājām, zīmējām, apmeklējām senus un iespaidīgus apskates objektus, satikām lieliskus cilvēkus, kā arī ieguvām draugus, kuri atmiņā mums paliks mūžīgi.

„Ciao, bella!!”- Itāļu sveiciens tur skan no visām malām. Un patiesībā nav uztverams nemaz tik personiski, kā latviešiem gribētos. Tā viņiem tāda tradīcija. Arī mēs, uzturoties Itālijas gaisotnē, iemācījāmies Itāliski pateikt dažus vārdus. Mēs katru dienu baudījām dažādus tradicionālos itāļu ēdienus – picas ar dažādu garnējumu, makaronus (pasta), spageti, un, protams, piefiksēju kādu vērtīgu itāļu recepti, lai varētu ko pagatavot savai ģimenei. Aizraujošās dienas Itālijā diemžēl paskrēja ātri. Visgrūtāk bija atvadīties no draugiem un ģimenēm atgriešanās, kā vienmēr sāpīga. Tur saule, te lietis, tur silts, te auksts. Tomēr – te mājas. Un Itālija Vienmēr paliks manā sirdī.

Visu projekta dalībnieku vārdā saku "LIELU PALDIES" Skolotājai Zaigai Strelēvičai par iespēju piedalīties šajā neaizmirstamajā pasākumā.

/Edīte Savickaite/

ERASMUS+

Itālija pavisam noteikti iekaroja manu sirdi un paliks tur uz ilgi ilgiem laikiem. Taču pēc pašu itāļu teiktā, viņu pilsēta viņiem nešķiet īpaša, bet priekš manis, cilvēka, kas izaudzis Latvijā un ir pieradis pie pavisam citiem skatiem, šī pilsēta šķita kolosāla.

Esmu apceļojusi diezgan daudz vietas, taču no viesnīcas loga pavērtais skats nav īpaši plašs, un par pašu pilsētu vai valsti neuzzini daudz. Bet, piedaloties projektos kā "ERASMUS+", dzīvojot ģimenēs, runājot ar cilvēkiem, uzzini daudz vairāk, nekā apskatot pilsētu pats. Šis brauciens ļoti satuvinājis mūs visus gan bēmus, gan skolotājus, brauciena laikā uzzinājām daudz dažādas lietas viens par otru, kā arī ieraudzījām viens otru pavisam citā gaismā. Protams, ka atradām jaunus draugus un jaunas simpātijas, jaunu skatu uz dzīvi un jaunu skatījumu uz cilvēkiem.

Liels paldies skolotājām par kolosālo braucienu un ieguldīto darbu, novēlu veiksmi, izturību un pacietību turpmāko braucienu rīkošanai! (Anastasija)

Skolu salīdzinājums

Piedaloties ERASMUS+ projektā uz Itāliju, bija iespēja iepazīties un salīdzināt skolas dzīvi Magione un Priekulē, bija dažas lietas, kas atšķīrās no mūsu skolas:

1. Visiem skolēniem mācības sākas un beidzas vienā laikā - no 8:30 līdz 13:30, viņi apmeklē skolu arī Sestdienās.
2. Skolēni skolā tiek ielaisti tikai desmit minūtes pirms stundu sākuma.
3. Visu mācību dienu, skolēni atrodas vienā klasē un dažādu priekšmetu skolotāji iet pie viņiem.
4. Skolā ir dress-code, meitenes nedrīkst vilkt kreklus ar lencītēm, īsas maikas, kleitas, svārkus, leģingus.
5. Skolā ir mobilo telefonu ierobežojums, tiem jābūt izslēgtiem somās, daudzi skolēni tos nemaz neņem līdzī uz skolu.

Protams, atšķīrās ne tikai skola, bet arī daba, tradīcijas, ēdieni un ikdiena.

Ērika.

Kā jau Jūsu vizīnošais Mr X esmu ieguvis jaunu informāciju.

Mūsu čaklie Erasmus+ skolēni un skolotāji ir pārradušies no Itālijas ar jauniem iespaidiem un kur nu bez svaigām baumām. Pie manis nonākušas ziņas, ka mūsu lieliskie džentlmeņi nepārstāja lauzt sirdis arī Itālijā. Puiši- Miks Kāpiņš, Mārtiņš Melķis, Ģirts Fromanis ceļojuma laikā kļuva ne tikai par Itāļu bet arī par mūsu pašu- latviešu meiteņu simpātijām.

Vai, cik daudz siržu šī brauciena laikā bija iekarotas un salauztas! Tagad izvēle jau ir pašu puišu rokās! Novēlu veiksmi viņiem šajā grūtajā izvēlē!

Jau pirmajā dienā latviešu puiši iekrita itāļu meiteņu acīs gan ar savu izskatu, gan ar savām manierēm. Protams, neaizmirsīsim arī par mūsu skaistajām meitenēm, kurām brauciena laikā nebija ne sekundes laika, lai atvilktu elpu - pielūdzēji skrēja bariem. Viena no brauciena dienām iekrita tieši 8. martā (Starptautiskajā sieviešu dienā). Itāļu puiši arī latviešu meitenēm uzdāvināja mimosas - Itālijā šīs puķes dāvina kā simbolu tam, ka meitene puisim simpātizē. Taču vislielākais siržu laužējs bija Miks. Viņš itāļu meitenēm šķita pievilcīgs sirsnīgā smaids un staltā auguma dēļ. Bet Miks jau veica savu izvēli... Ģirts meitenēm iepatikās sava īpašā dejas soļa un foršā rakstura dēļ. Mārtiņš meitenes piesaistīja skaistās angļu valodas, ukuleles spēles un dziļās dvēseles dēļ.

Pēc šī brauciena visi skolēni bija viennozīmīgi apmierināti un papildīti ar pozitīvām atmiņām. Siržu laužējus darbībā varat apskatīt attēlos.

Jūsu cienījamais, atklātais, visur klātesošais Mr X.

Mūsu skolā ir daudz talantīgu jauniešu gan lieli, gan mazi, gan pamanīti, gan nepamanīti. Mēs uzzinājām par kādu talantīgu un aizraujošu meiteni 7.b klasē. Viņu sauca Dana un viņa jau tagad ir droša un pārliecināta ko vēlas sasniegt. Te būs kāda intervija jeb saruna ar viņu.

Kuras ir trīs interesantākās lietas par tevi ?

Man patīk lasīt grāmatas, kas šodien lielai daļai jauniešu nav aktuāli, mana mīļākā nedēļas diena ir pirmdiena un man padodas valodas.

Tev noteikti ir daudz talanti, kurš no tiem, tavuprāt, tev ir visno derīgākais, kāpēc ?

Es esmu poliglots, jo es ar prieku mācos valodas.

Ja tu varētu būt aculieciniece kādam notikumam pagātnē, tagadnē vai nākotnē- kas tas būtu?

Es gribētu piedzīvot viduslaikus . Redzēt kā dzīvoja grāfi un apskatīt īstas pilis.

Ja tev būtu iespēja, kura būtu tā vieta, kur tu pavadītu visu savu laiku ?

Anglija, jo man patīk briti.

Kas ir tā viena lieta bez kuras tu nevarētu dzīvot ?

Tā noteikti nav lieta, bet gan droši vien tas cilvēks, ko tu mīli.

Kas tevi iedvesmo ?

Tie noteikti ir cilvēki .

Paldies par interviju !

Intervēja – Marta Roga un Elīna Putniņa.

Avīzes redakcija

Redaktore

Edīte Savickaite

Korespondente, skolotājs-

konsultants

Zaiga Strelēviča

Korespondenti

Nora Kadaģe

Elīna Putniņa

Anda Brauna

Ance Šeflere

Marta Roga

Anastasija Sļepeca

Ērika Anīte

Datorgrafika

Emīls Šeflers